

XIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tr 1:13-15; Tr2 ,23-24)

Lugemine Saalomoni tarkuseraamatust:

Jumal ei ole loonud surma ega ole tal rõõmu elavate hukust. Vaid kõik on loodud selleks, et olema jääda, kõik loodu siin maailmas on määratud õndsusele. Hukatavat mürki Jumala loodus ei ole, ja surmariigil pole võimu maa peal, sest õiglus on surematu. Nii lõi Jumal inimese kadumatuks oma näo järgi, oma igavese olemuse sarnaseks. Kuid kuradi kadeduse läbi on surm maailma tulnud, ja need, kes temale kuuluvad, saavad seda näha.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 30:2.4.5-6ab.11-12a.13b. R:2a)

R: Ma ülistan sind, Issand, sest sina päätsid mu hukatusest.

Ma ülistan sind, Issand, sest sina päätsid mu hukatusest.

Sa ei lasknud mu vaenlastel minu üle naerda.

Issand, mu Jumal, sa tõid mu hinge välja surmavallast
ja jätsid mu ellu surmasaadetute seast.

R:

Laulge ja mängige kõik, kes te armastate Issandat,
kiitke tema püha nime.

Sest tema viha kestab ainult hetke,
aga tema arm on kogu eluks.

R:

Issand, võta mind kuulda ja halasta minu peale,

Issand, ole mu abimees.

Sina muutsid mu kaebelaulu rõõmutantsuks,

Mu Jumal ja mu Issand, sind ma ülistan igavesti.

R:

(Teine lugemine 2Ko 8:7.9.13-15)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, nii nagu te olete rikkad kõige poolest – usu, kõneanni, teadmise, innu ja armastuse poolest, mille meie oleme teie esile toonud – nõnda peate teiegi olema helled seda kõike jagama. Sest te ju tunnete Issanda Jeesuse Kristuse armu: tema, kes ta oli rikas, sai teie pärast vaeseks, et teie tema vaesusest rikkaks saaksite. Ma ei räägi sellest, et te teiste elu kergendades end ise häтта saadaksite, vaid teie seas valitsegu võrdsus. Olgu nüüd teie jõukus teistele toeks, et nende jõukus võiks kord teie vaesust leevendada ja nii saab võrdsus teoks. Sest on kirjutatud: kellel oli palju, sellel polnud liiast, ja kellel oli vähe, sellel ei olnud millestki puudust.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:63b.68b.)

Halleluuja. Issand, Sinu sõnades on Vaim ja elu,
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 5:21-43)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Kui Jeesus jõudis paadiga Galilea järve vastaskaldale, kogunes tema ümber suur rahvahulk. Ja kui ta veel järve ääres oli, tuli tema juurde üks sünagoogiülemaist nimega Jairus, langes tema ette maha ja palus teda hardasti: “Mu tütreke on suremas! Tule ometi, pane oma käed tema peale, et ta saaks terveks ja jääks ellu.” Siis läks Jeesus temaga ühes. Ja suur rahvahulk käis tema järel ning tungles tema ümber.

Aga seal oli üks naine, kes oli olnud kaksteist aastat veritõves ja palju kannatanud arstide käes; ta oli ära kulutanud kõik, mis tal oli, ilma et ta oleks saanud mingit abi, vaid tema haigus oli veel pahemaks läinud. Tema oli kuulunud Jeesusest ja ta läks rahvamurrus Jeesuse seljataha ning puudutas tema kuube, sest ta mõtles: “Kui mul õnnestuks kasvõi tema kuubegi puudutada, siis ma saaksin terveks.” Ja sedamaid kuivas vereläte ja ta tundis, et tema ihu on vaevast lahti. Aga Jeesus tundis, et vägi on temast välja läinud, ta pöördus rahvahulgas ümber ja küsis: “Kes puudutas mu rõivaid?” Ja tema jüngrid ütlesid talle: “Vaata kui palju inimese tungleb sinu ümber, aga sina küsid, kes mind puudutas?” Kuid Jeesus vaatas ringi, et näha, kes seda oli teinud. Siis tuli naine, kes teadis, mis temale oli sündinud, suure kartuse ja värisemisega Jeesuse ette ja tunnistas temale kogu tõe. Jeesus ütles talle: “Tütar, sinu usk on sind terveks teinud, mine rahuga ja ole lahti oma vaevast!”

Aga kui nad alles teel olid, tuldi sünagoogiülemale kojast ja öeldi: “Su tütar on surnud, milleks sa enam Õpetajat tülitad.” Kuid Jeesus ei teinud sellest jutust väljagi ja ütles sünagoogiülemale: “Ära

karda, usu vaid!” Ja ta ei lubanud kellelgi peale Peetruse, Jaakobuse ja tema venna Johannese endaga kaasa tulla. Kui nad jõudsid sünagoogiülema kotta, kuulsid nad käratsemist ja märkasid, kuidas need seal halasid ja nutsid. Jeesus ütles neile: “Miks te halate ja nutate? Laps ei ole surnud, vaid magab!” Aga nemad pilkasid teda. Siis ajas Jeesus kõik majast välja, võttis endaga ühes ainult lapse isa, ema ning oma kaaslased, ja läks kambriisse, kus oli laps. Ta võttis lapsel käest kinni ja ütles: “Talitaa kuum”, see tähendab: “Tüdruk, tõuse üles!” Ja tüdruk tõusis kohe püsti ja kõndis, sest ta oli juba kaheteistkümne aastane. Seepeale jäid kõik hämmastusest keeletuks. Jeesus aga pani neile südamele, et keegi sellest teada ei saaks ja ta käskis lapsele süüa anda.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui me oleme noored, siis ütlevad meie vanemad meile, et me peame sõna kuulama ja tegema mida nemad ütlevad. Hiljem kuuleme sedasama koolis õpetajate suust. Kui õpingud on jäänud seljataha, siis kohtame rohkesti igasuguseid ülemusi, seadusandjaid ja korraldajaid, kelle ettekirjutuste järgi meil end seada tuleb. Arstid annavad meile karne korraldusi ja määravad peotäite kaupa ravimeid, ning hambaarst läheb isegi nii kaugele, et käsib suu kinni panna... ja lahti teha. Ja muidugi ei maksa unustada ka kirikuõpetajate kasulikke nõuandeid, mis võivad meile nii üht- kui teistpidi muljet avaldada. Lõpuks on hooldekodu personal siis siin maa peal viimane instants, kes meie üle reegleid kehtestab.

Pisuke ja piiratud on selles elus inimese enesemääramisvabadus – kui seda üldse on...

Elukogemuse kasvades märkab ta paratamatult, et eelmainitud kamandajate hulgas oli ka neid, kelle sõna ei ole üldse kasulik kuulata. Aga sellest saame kõige parema ülevaate siis, kui seisame Jumala kohtu ees ja kui tema tahab kuulda seda sõna, mida on meil öelda oma elu kohta.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, elus ju imesid ei juhtu – ja kui juhtuvad, siis tuleb enamasti ikka välja, et haige, kes terveks tehti, oli ka enne terve, ja surnu, kes üles äratati, ainult teeskles. Eksklusiivsed imeravimid näivad mõjuvat ainult nende reklaamnägudele, ja imelistest kodutreeningumasinatest, mis peaksid tervesse kehasse tervet vaimu süstima, saavad esimese vaimustuse järel lihtsalt keset tuba seisvad eriti kallid riidenagid.

Mitmesugustes kirikutes korraldatud tervistusteenistusel tervekssaamisi võiks isegi uskuma jääda, kui imeravijate silmades ei säraks nii nähtavalt rahatähtedelt tuntud S või E tähed, mida läbivad kaks paralleelset joont. Ja kui keegi peaks suutma kellestki kurja vaimu välja ajada, siis on ainult aja

küsimus, millal Peeltsebuliga väljaetud Peeltsebul tagasi tuleb ja võtab endaga kaasa veel seitse kurjemat kui ta ise oligi.

Hoopis uhkeid imesid saab näha mustkunstnike etendustel, kes loovad eimillestki küülikuid ja võluvad nad siis oma kübarast välja; nad saevad ilusaid naisi pooleks, pannes nad siis osavasti jälle kokku tagasi. Nad annavad vägeva visuaalse etenduse – ei upu vees ega põle tules –, ja mis on selle kõrval haigete tervekestegemine või surnute ülesäratamine, kelle kohta me ei tea, kui haiged või kui surnud nad enne olid.

Imedesse uskumine on muutunud eriti raskeks tänapäeval, kui tehisintellekti abiga on võimalik võltsida inimese häält, ja varsti pole ka digitaalselt võltsitud videot võimalik enam reaalsusest ülesvõetust eristada, ning ammusurnud artistid annavad hologrammidena kontserte ja esitavad lugusid, mida nad tegelikult kunagi ei kirjutanud.

Kuid kas siis tõelisi imesid enam üldse ei sünni? Kahtlemata sünnib. Ometi on kõige kindlam uskuda nendesse imedesse, mis on juhtunud meile endile, nii et me saame pettuse välistada. Tuleb küll tunnistada, et enamasti on need üsna väikesed imed: palvevastused või ootamatud taevased sekkumised olukordades, kus ei otsustata lausa elu ja surma üle. Väikesed imed on vajalikud selleks, et suudaksime rasketel hetkedel oma saatuse välja kannatada, et suudaksime minna uue jõuga vastu uuele eluetapile – kus paraku juhtub rohkem õnnetusi kui sünnib imesid.

Armsad õed ja vennad, kui õnnetu haige naine puudutas Jeesuse rõivast, siis tundis ta ise, kuidas tema tervis taastub, ja seda tundis ka Jeesus, kelle väel haige paranes. Samuti polnud sünagoogiülemal kahtlust, et tema tütar oli surnud, aga ometi äratas Jeesus ta üles. Kui ime on sündinud, siis jääb üle Jumalat selle eest tänada – aga samas ka küsida endalt, mida ma saaksin teha oma elus paremini. Kui kellelegi saab osaks ime, siis tavaliselt on see ühtlasi ka ülesanne parandada meelt, mõista, et maailm ei ole nii materiaalne kui see meile tundub.

Sest elu pärast surma ei ole materiaalsega mõõdetav. Jumala kohtu ees seistes tahaksime me kõik kogeda seda kõige suuremat ja ootamatumat imet, kui igavene kohtumõistja ütles meile: “Häbi, sina halb ja ebausaldusväärne sulane! Sa ei ole olnud ustav isegi selle pisku üle, mis ma sulle usaldas: hoida iseennast alati õigel teel. Aga ma nägin, et sa ka kahetsesid kõike seda kurja. Ma otsustasin anda sulle andeks. Mine sinagi oma isanda rõõmupeole!” (vrd. Mt 25:21) Aamen.